

perium , nec mutuo connexum cum imperio ; quia sine imperio potest dari , & daretur potestas proxima ad actū , ideoque imperium tale dici solet principium redundans respectu actus imperati? De utroque disputant Authores ; sed prius agemus de 2. imperio.

33 Hjs sup. Prima sententia dicit, imperium, si sit redundans, seu non sit necessarium ad actum, non auferre immediatam libertatem actus imperati. Ita Conink disp. 3. de bonit. & malit. Ribaden. disp. 9 de prædest. sect. 6. cap. 6 num. 11. Muniesla de gratia dis. 25. sect. 8. Aranda lib. 4. 1. 2. à num. 293. eamque illustrat P.D. Vincet. Ram. disp. 13. de prædestin. ubi refert, & solvit, quæ contra diximus disp. 6 de iustit. in quam sententiam videtur inclinare Suarez supra: verum cum insinuet , imperium non præcedere ad actum imperatum: & cum ulterius ibi solum dicat, actum imperatum habere meritum distinctum ab imperio , quod salvari potest cum eo, quod actus imperatus sit solum mediata liber, ut diximus disp. 2. de merito: fortè Ripald. iure reclamat, Suarez non esse huius sententiaz. Secunda sententia, dicit, imperatum etiam mutuo connexum cum imperio , seu essentialiter im-

imperium esse immediatè liberū Ita Mu- niessa supra Aranda num. 300. P.D. Vinc. Ram. disp. 13. num. 37. Tertia sententia dicit, imperium auferre immediatam li- bertatem, et si non sit necessarium sed re- dundans ad actum imperatum. Ita Hur- tado 22. disp. 136. Ripalda de ente disp. 63. sect. 2. Oviedo controvers. 9. punct. 4. Arriaga disp. 4. sect. 1. Izquierdo supra de Deo nu. 626. Martinon disp. 44. sect. 12. Requiel. & Esparza.

SECTIO V.

*Imperium efficax absolutum, & determina-
tum redundans , seu non necessarium ad
actum imperatum auferre immediata-
tam libertatem imperati.*

34 Rob. Actus immediatè li-
ber, est actus immediate
subsequens signum liberta-
tis. Sed actus imperatus non est immediatè
subsequens signum libertatis: ergo non
est immediatè liber. Mai. est vera : quia
actus immediatè liber est actus immediatè
libertati ; & non est immediatum li-
bertati, quod non subsequitur immediatè
signum libertatis. Prob. min. id non sub-
le-

sequitur immediatè signum libertatis, in-
ter quod, & signū libertatis mediat aliud
ordine principij, & causalitatis: Sed inter-
actum imperatum, & signum libertatis
mediat imperium ordine principij, &
causalitatis: ergo. *Confirm.* Quod non pro-
cedit à libertate æquè primo, ac imme-
diatè liberum, non est immediatè libe-
rum. Sed actus imperatus non procedit à
libertate æquè i. ac immediatè liberū: et
go. *Prob. min.* Quod procedit à libertate
posterior, ac immediatè liberū, nō proce-
dit à libertate æquè i. ac immediatè libe-
rum. Sed imperatus procedit à libertate
posterior, quām immediatè liberū: ergo.
Prob. min. imperatum procedit à liberta-
te posterior, quām imperium. Sed impe-
rium est immediatè liberū: ergo. *Confr.*
2. Actum esse immediatè liberum, est
libertatem immediatè se exercere per
actum. Sed dato imperio libertas non se
exercet immediatè per actū: ergo. *Prob.*
min. Libertatem ponere actum medio
imperio est, libertatem non se exercere
immediatè per actū: sed per imperium.
Sed dato imperio, libertas ponit actum
medio imperio: ergo.

35 Resp. P. D. Vinc Ramir. argu-
mentum probare, nullam causam posse

con-

concurrere immediatè cum suo effectu
ad alium effectum producendum, cum
certum sit, omnipotentiam simul cum
voluntate ab ipsa producere immediatè
producere nostras operationes bonas, &
ignem simul cum calore in se producere
producere calorem in passo extraneo.
Deinde dicit, actum imperatum non sub-
sequi immediatè signum libertatis pro
omni statu signi libertatis; sed solum pro
statu coniunctionis libertatis cum impe-
rio. Itaque imperatus procedit à liber-
tate immediatè, & mediata libere;
mediatè: quatenus libertas potius se
exercet in imperio, quām in imperato:
immediatè libere, quatenus simul cum
imperio ponit imperatum. *Contra*, quia
est magna disparitas: omnipotentia po-
test producere mediata, & immediata no-
stras operationes: mediata, quatenus pro-
ducit voluntatem producentem nostras
operationes; immediatè quatenus simul
cum voluntate concurrit ad operationes:
quia omnipotentia, ut coniuncta cum vo-
luntate habet prædicata omnipotentia:
qualia sunt esse virtutem proximam ad
omnes effectus. *Similiter* ignis potest pro-
ducere mediata, & immediata calorem in
alio: quia ignis prout coniunctus cum ca-
lore

Iore habet prædicata ignis, qualia sunt esse virtutem proximam ad producendum calorem, at verò, nec creatura, nec Deus potest producere mediately, & immediately liberè actum imperatum: quia intendimus, libertatem prout coniunctam cum imperio non esse immediatam libertatem ad actum imperatum: neque signum coniunctionis cum imperio esse signum immediatè libertatis, quod sic pronatur, & simul impugnatur solutio.

36 Prob. 2. instaurando rationem. Imperatus non sequitur immediatè signum immediatæ libertatis, prout tale signum præscindit ab omni suo exercitio, ut concedis. Sed non subsequitur immediatè signum immediatæ libertatis pro statu coniunctionis cum imperio: ergo imperatus nullo modo subsequitur immediatæ signum immediatæ libertatis. Prob. min. status in quo intelligitur exercitium libertatis connexum cum imperato, non est signum immediatæ libertatis ad imperatum. Sed status coniunctionis libertatis cum imperio, est status, in quo intelligitur exercitium immediatè libertatis connexum cum imperato: ergo. Prob. mai. status, in quo omissione actus imperati est impossibilis, non est status immedi-

dia-

diatæ libertatis ad imperatum. Sed status, in quo intelligitur exercitium libertatis connexum cum imperato, est status in quo est impossibilis omissione imperati: ergo. Mai. est vera, sive impossibilitas sit consequens, sive impossibilitas sit antecedens: hac ratione status, signum, in quo existit actus imperatus non est status immediatæ libertatis ad illum: quia est status impossibilitatis consequentis omissionis: & status seu signum visionis beatæ non est signum immediatæ libertatis ad peccatum, quia est status impossibilitatis peccati. Prob. min. Status, in quo intelligitur aliquid incomponibile cum omissione, est status, in quo omissione est impossibilis. Sed status, in quo intelligitur exercitium libertatis connexum cum imperato, est status, in quo intelligitur aliquid incomponibile cum omissione imperati: ergo.

37 Cenfim. Signum immediatæ libertatis est signum hypothesis scientiæ mediae. Sed status coniunctionis libertatis cum imperio non est signum hypothesis scientiæ mediae: ergo non est signum immediatæ libertatis: maior videtur vera, quia hypothesis scientiæ mediae est libertas immediata. Prob. min. signu-

hy-

hypothesis scientiæ mediæ est signum, in quo non potius videtur actus, quam carentia: est signum non potius inferens actum, quam carentiam. Sed status coniunctionis libertatis cum imperio est signum, in quo potius videtur actus imperatus, quam carentia: est signum potius inferens actum, quam carentiam: ergo status coniunctionis, &c. Si dicas, libertatem immediatam non esse hypothesis scientiæ mediæ pro omni statu libertatis immediata, seu pro omni signo libertatis immediata. Existimo, esse implicationem in terminis: quia quod non potest esse hypothesis scientiæ mediæ, non est immediata libertas: ergo signum, in quo non potest esse hypothesis scientiæ mediæ, non potest esse signum immediata libertatis: sicut quia album est disgregativum visus, non intelligitur album, quin sit disgregativum visus.

38. Prob. 3. Actum fieri immediatè liberè, est fieri absque prævia immediata determinatione ad illum. Sed actum fieri medio imperio, est fieri cum prævia immediata determinatione ad illum: ergo fieri medio imperio est non fieri immediatè liberè. Prob. mai. cavendo solutionem dicentem, actum fieri immediatè

constitutiva libertatis ad imperatum: & cum unum ex constitutivis sit carentia imperij iuxta dicta: hinc est, quod priori ad imperium, in quo præcindit a carentia imperij, non datur præparatio indifferens proxima omnipotentiæ ad imperatum.

51. Ad confir. conc. mai. quoad 12 partem: ex ea solùm sequitur, quod voluntas pro illo priori potest remotè, & inadæquatè ponere omissionem: ideoque pro priori ad imperium voluntas neque est necessitata ad imperatum, neque est proximè libera; sed est indifferens ut sit proximè libera, vel non sit proximè libera ad imperatum: Si detur carentia imperij erit proximè libera ad imperatum, si non detur carentia imperij, non erit proximè libera: ad modum quo intellecta præcisè voluntate, & iudicio indifferenti, volūtas neque est necessitata, nec est proximè libera ad imperium; sed est indifferens, ut sit libera, vel necessitata; si huic libertati inadæquatè adveniat præparatio omnipotentiæ indifferens cum reliquis constitutivis, erit libera ad imperium: si adveniat præparatio connexa, erit necessitata. Ad min. iam diximus; qui potest impedire terminum connexionis,

potest impedire fundamentum, si non sit aliundē impeditum : secūs si est aliunde impeditum: qualiter est impeditum imperium,dum datur libertas proxima ad imperatum. *Ad 2.* confirm. dist. mai. His positis, voluntas potest proximē ponere imperium, & potest remote ponere imperatum, & similiter potest omittere utrūque, conc. mai. potest proximē ponere imperium, & potest proximē ponere imperatum, nego mai. Quia potestas proxima libera ad imperatum constituitur per parentiam imperij; potestas proxima necessaria ad imperatum constituitur per imperium: & cum pro priori ad imperium, nec detur imperium , nec eius parentia: non datur potestas proxima ad imperatum. *Similiter* potest remotē ponere solum actum imperatum; quia potest omittere imperium, quo omisso , dabitur libertas proxima , qua ponat imperatum: Imperium igitur non est principium redundans: quia pro priori ad imperium detur sufficientia proxima ad imperatum; sed quia imperium non est necessarium ad imperatum: & sine ipso dabitur sufficientia proxima ad imperatum: & ita sine ipso, ut sufficientia proxima libera constituitur per parentiam imperij : & consequen-

querter imperium formaliter aufert unū constitutivum libertatis immediatæ ad imperatum , scilicet , suam parentiam, & illativè, si velis, aliud; quia infert parentiam præparationis indifferentis omnipotentia.

52 Obje. 3. Quamvis existat imperium , potest existere actus imperatus, v. gr. consensus, conditionate liberè immediate sub auxilio A, quia potest Deus habere hanc scientiam: si existat auxilium existet actus charitatis, v. gr. ergo quamvis existat imperium, potest existere absolute liber immediate cōsensus sub auxilio A. *Argum.* probat, existente prædeterminatione posse existere liberè actum charitatis: quia existente prædeterminatione, potest Deus habere hanc scientiā: si existat auxilium A, existet actus charitatis: prævideat ergo Deus , & det auxilium existente prædeterminatione , & existet liberè absolute actus charitatis. *Resp.* conc. ant . consequens implicare in terminis: quia auxilium: A, est libertas immediata, quæ constituitur per parentiam imperij: quomodo ergo existente imperio, dabit Deus parentiam imperij? Ad aliud argumentum de habitu summè intenso immediate influente , & incompo-

nibili cum actu opposito diximus disp.
6 de iustit. dum diximus, gratiam imme-
diatè influentem connexam cum actu
auserre libertatem.

53 Obje. 4. Muniesa, & Aranda:
Voluntas immediatè se determinat per
imperatum ad agendum immediatè actu
imperatum: ergo imperatus est immedi-
ate liber. Si enim voluntas agit immedi-
atè, agit ex libito, quod ex se habet, atque
adeo immediatè habet, immediata suam
libertatem exercebit. Confirmari potest.
Voluntas dum se determinat ad impe-
rium, simul se determinat ad imperatū;
ergo licet imperium sit prius imperato,
imperatus est æquè immediatè liber, ac
imperium. Prob. conseq. quamvis actio,
qua ponitur imperatus, sit prior impera-
to, imperatus est æquè liber, ac actio. Sed
non alia ratione, nisi quia voluntas dum
se determinat ad actionem, simul se de-
terminat ad actum: ergo. Resp. dist. mai.
Voluntas immediatè se determinat per
imperium ad agendum immediatè physi-
cè actum imperatum, conc. ant. ad agen-
dum immediatè electivè imperatū, nego
ant. & conseq. Itaque voluntas ponendo
imperium se determinat, & necessitat ad
ponendum immediatè physicè actum im-
pe.

peratum: quia imperium est connexū cum
imperato; non verò se determinat ad po-
nendum immediatè electivè imperatum;
quia imperium aufert dominium imme-
diatum electivum, quale est indifferentia
proxima ad imperatum primo resolyen-
da, & determinanda immediatè per im-
peratum. Verum est, quòd voluntas pos-
ito imperio immediatè agit imperatum,
& ex libito immediatè orto ab ipsa vo-
luntate: quia ponit immediatè physicè
actum imperatum medio imperio libertè
posito, & exercet voluntas suam libera-
tem immediatam in imperio; non vero
in actu imperato; quia ad hunc iam est
præviè immediatè determinata ante im-
peratum, & præviè immediatè resoluta
elus indifferentia: & sic non manet actus
imperatus immediatus indifferentiæ pro-
ximæ, & consequenter non manet imme-
diatè liber.

54 Ad confirm. dist. ant. Voluntas,
dum se determinat ad imperium, simul,
& diverso modo se determinat ad impe-
ratum, conc. ant. simul, & eodem modo,
nego ant. & conseq. Ad prob. permisso
supposito maioris, dist. min. non alia ra-
tione, nisi quia simul se determinat ad
actum, & ad actionem determinatione,

quæ est formalis determinatio ad actum, & ad actionem, conc. min. determinatio ne, quæ sit formalis determinatio ad actionem, & solum illativè ad actū, nego min. & conseq. Itaque dum voluntas se determinat ad imperium, simul se determinat ad imperatum: ad imperium se determinat formaliter, & immediate: quia actio, qua ponitur imperium, est formalis determinatio ad imperium; ad imperatū se determinat illativè, & mediatè; quia ponendo imperiū, ponit antecedens conexum cum imperato, quod antecedens constituit potestatem proximam ad imperatum; non tamen se determinat formaliter ad imperatum: quia actio, qua voluntas formaliter se determinat ad imperatum, oritur à potestate constituta ex voluntate, & imperio. Ad prob. perm. suppositum maioris; quia forte actio casu, quo distinguatur ab actū; non est prior adhuc *ut quo* actū: Sed solum se habet comitanter cum actū: quia actio non est id, *à quo* oritur actus: Sed per quam oritur actus: solum est determinatio formalis, ut actus oriatur à principio, ad quod munus exercendum forte nulla requiritur prioritas respectu actus: sicut unio est determinatio formalis, ut extrema sint unita, &

non

non est prius existere unionem, quam extrema esse unita: præsentia est determinatio formalis, ut entitas sit præsens; & non est prius existere præsentiam, quam entitatem esse præsentem. Sic forte dici potest de actione, & actu. Sed permista majori; est magna disparitas: quia actio est determinatio formalis, & exercitium formale procedendi actū ab immediata potestate, & indifferentia: si ergo actio non est principium actus, nec activa actus; sed solum determinatio formalis, ut sit actus; quid mirum, quod actus procedat *à quæ* liberè, ac actio: actus liber ut *quod*, & actio libera ut *quo*: sicut entitas est *à quæ* præsens, ac præsentia: extrema sunt *à quæ* unita, ac unio: entitas ut *quod*, & unio ut *quo*. Imperium verò est principium imperati, constituens potestatem proximam ad imperatum, imò præviè determinans indifferentiam: magis immediatam indifferentiæ: & ideo magis liberam, ac imperatum.

55 Insistit: Voluntas cognoscens, imperium non posse existere sine imperato, dum se determinat ad imperium, immediate se determinat ad coexistentiam imperij cum imperato: ergo se determinat immediatè per easdem actiones, per

Z 4

quas

quas à voluntate ponitur coexistentia. Sed coexistentia ponitur immediate per actionem imperij, & imperati: ergo voluntas se determinat ad coexistentiam per utramque immediate. Resp dist. ant. voluntas dum se determinat ad imperium, immediate se determinat ad coexistentiam partim formaliter partim illativa, concedo ant. immediate se determinat ad coexistentiam adaequatè formaliter, nego ant. & conseq. & concess. min. disting. cons. dum se determinat adaequatè formaliter se determinat ad coexistentiam per utramque immediate, concedo conseq. dum se determinat partim formaliter partim illativa, nego conseq. Itaque dum voluntas se determinat ad imperium, immediate formaliter se determinat ad imperium, ut patet; & pro eo signo se determinat immediate illativa ad imperatum: quia imperium est principiū prius imperio, & connexum cum imperio: cum vero actio, qua ponitur imperatus, quæ est determinatio formalis, ut existat imperatus non existat pro signo imperij; sed pro posteriori ad imperium, hinc est, quod pro signo, in quo se determinat ad imperium, non se determinat formaliter ad imperatum: pro eo signo se

determinat illativa ad se determinandum formaliter pro signo posteriori; non vero se determinat formaliter pro illo signo.

56 Explicatur solutio, & simul insinuatur novus modus, quo actus imperatus posset excogitari immediate liber. Si actus imperatus poneretur duplice actione miraculosè: alia qua comitanter poneretur à voluntate simul cum imperio; alia, qua poneretur à voluntate medio imperio, forte posset aliquomodo percipi, esse mediata, & immediate liberum: quia esset mediatus, & immediatus signo libertatis: immediatus, quatenus pro cedit à voluntate per primam actionem comitanter cum imperio: mediata, quatenus procedit, & ponitur à voluntate medio imperio: cum vero de facto solum ponatur à voluntate per unicam actionem, seu medio imperio tanquam principio immediate præviè determinante, & resolvente in differentiam libertatis, non bene percipitur, quod actus imperatus sit à quæ primo liber, ac imperium: neque primo liber, ac imperium: neque quod sit immediate liber, cum non sublequatur immediate signum immediate libertatis, & immediate indifferentia.

57 Insistit 2. Voluntas immediate potens facere, & immediate potens omittere actum, est immediate libera ad actu. Sed voluntas posito imperio, immediate potest facere, & immediatè potest omittere imperatum: ergo. Minor quoad primam partem est vera; quia tunc immediatè ponit imperatum. Prob. 1. quoad 2. i. implicat, quod potentia immediatè activa pro libito non sit immediatè suspensiva. 2. Si non posset omittere immediatè actu, maxime quia non potest illum omittere, nisi omittendo imperium. Sed quod unum non possit suspendi, aut destrui sine alio, non obstat ut immediatè suspendatur utrumque: ut patet in actione, & termino, quæ simul immediatè omittuntur: in subsistentia, quæ nequit destrui, quin destruatur natura: in amore beatifico, qui nequit suspendi, quin suspendatur visio: & tamen per immediatam potestatem utrumque destruitur à Deo: ergo. 3. ex Muniesa Quando exercetur actus imperatus; exercetur cum illa potestate omittendi: qua exerceatur omissio, si poneretur. Sed omissio exerceatur per potestatem immediatè omittendi, ut patet: ergo quando exercetur imperatus, exercetur cum potestate immediata omittendi.

Resp.

58 Resp. concess. mai. nego min. quoad 2. part. Ad prob. dist. implicat, quod potentia immediatè activa electivè cum dominio, & indifferentia proxima pro libito non sit immediatè suspensiva, concedo: implicat, quod potentia immediatè activa physicè pro libito non sit immediatè suspensiva, nego. Quia qui libere ambulat, habet potestatem immediatè activam ambulationis pro libito: quia sponte ambulat, & tamen non habet potestatem immediatè suspensivam ambulationis: quia potestas proxima suspensiva ambulationis constituitur iuxta omnes per parentiam imperij ambulationis illativam, vel formalem, & ambulans non habet eiusmodi parentias. Idem accidit in quovis exercitio mediata libero. Similiter accidit in ponente actum imperatum, qui ponitur immediatè physicè: sed solum mediata electivè: in quo non datur potestas immediata suspensiva; quia haec ex dictis constituitur per parentiam formalem, vel saltem illativam imperij. Ad 2. concess. mai. dist. min. Quod unum non possit suspendi, aut destrui sine alio, non obstat, ut immediatè, suspendatur utrumque, si unum est determinatio formalis ad aliud, conced. min. si unum sit prin-

principium alterius , & cum illo conne-
xum , nego min. Quia in tali casu poten-
tia immediate suspensiva alterius consti-
tuitur per carentiam vnius : ergo prius
debet suspendi vnum , quam suspendatur
aliud: & consequenter non potest suspen-
di immediate utrumque.

59 Ad exemplum actionis , & termi-
ni , iam diximus , id provenire ex eo quod
actio sit formalis determinatio , & exer-
citum formale egrediendi terminum im-
mediate à potentia ; immo forte actionem
non esse priorem ut quo termino . Vnde
non est mirum quod immediate suspen-
datur utrumque . Ad exemplum de natu-
ra , & subsistencia , admisso supposito inse-
parabilitatis naturae à subsistencia Dico ,
Deum habere immediatam libertatem ad
decernendam simul carentiam subsisten-
tiae , & carentiam naturae : verum natura-
liter loquendo potestas proxima physica
suspendendi conservationem naturae po-
test dari ; quin detur potestas proxima
suspendendi conservationem subsistentiae
quia potestas proxima suspendendi conser-
vationem subsistentiae constituitur per visionem
de non existenti naturae : que visio potest de-
ficere , dum datur potestas proxima physica
suspendendi naturae . Similiter potestas pro-

proxima physica suspendendi amorem constitu-
tur per scientiam absolutam de non exi-
stentia visionis , quæ scientia potest defi-
cere , dum datur potestas proxima physi-
ca suspendendi visionem beatam . Ad 3 .
nego mai . quia ex dictis , quando exerce-
tur actus imperatus , solum datur potestas
media ea omittendi ; cum deficiat vnum
constitutivum essentiale potestatis im-
mediata , quale est carentia formalis , vel
illativa imperij ; & quando exerceatur
omissio , daretur potestas immediata
omittendi : quia daretur carentia imperij .

60 Insistit ex Ripalda potest Deus
principere meritum charitatis : & sapè
præcipit , quod per contritionem merito
charitatis disponamus ad iustificationem :
dum non adest confessarius : ergo potest
tunc ex motivo obediendi præcepto , seu
ex imperio obediæ ponere actum
charitatis . Conseq . videtur clara : quia im-
possibile est præceptum , quod non possit
in obere ad sui impletionem ex motivo
obediendi . Sed non posset ponere actum
meritorium charitatis , si actus charitatis
non esset immediatè liber : ergo . Prob.
min . quia tunc cum solum haberet impu-
tabilitatem in imperio , quod est obe-
dientie , solum habebit meritum obe-
dien-

dientia. *Confirm.* In tali casu volens implere præceptum ex motivo obedientia, illud non impleret, immo frangeret. Sed hoc implicat: ergo. *Prob.* mai. quia volens illud implere ex motivo obedientia non poneret meritum charitatis. *Resp.* ex dictis disp. 2. de merito; in tali casu dari meritum charitatis: quia ut detur meritum charitatis, sufficit, quod bonitas charitatis sit imputabilis, & est imputabilis, etiam dum est mediate libera. Immò diximus imperatum augere formaliter meritum: quia licet non augeat imputabilitatem imperati secundum quod actus bonus imputabilis dicit ut quo; eam augeat formaliter secundum quod dicit, ut quod & ut formaliter crescat complexum, sufficit, quod crescat secundum unum constitutivum praesertim principalius.

61 Argui posset. Quod omnis actus imperatus deberet respicere intrinsecè motivum imperij: quia actus imperatus est electio formalis de cuius ratione est attingere intrinsecè finem intentionis, ut diximus, & probavimus disp. 4. de bonit. sect. 4. & D. Thom. 1. 2. q. 3. artic. 2. & 3. Ad quod resp. concedendo sequelam non absurdam ex dictis disp. 2. de merito. Argui etiam posset, quod imperium habebit

bebit honestatem imperati, sicut imperatus habet honestatem imperij: quia imperio debetur, quod ponatur imperatus, & in illo imputetur. *Resp.* nego sequelam, quia ad bonitatem alicuius virtutis non sufficit, velle materiam inadeguatam virtutis, nisi velit ex fine virtutis, cum. D. Bernard. D. Thom. Ambrof. dicant, ex finibus discernendas esse virtutes. De quo disp. 3. de bonit.

62 Obje. 5. P. D. Vinc. Ram. & Izquierd. nu. 623. Principium connexum cum consensu, quo deficiente datur sufficiens potestas ad consensum, si aliunde sit subiectū dominio libertatis, est impendibile per potestatem proximam ad consensum, & consequenter non aufert libertatem consensus. Sed tale est imperium redundans: ergo. Maior videtur claraz: quia si est talis conditionis, non est cur voluntas non possit ab eo se expedire per potestatem proximam indifferentem ad consensum. *Confirm.* Quod est necessitas consequens potestate proxima indifferentem alicuius extremi, non aufert libertatem illius extremi. Sed imperium est necessitas consequens potestatem proximam indifferentem imperati: ergo. *Prob.* min. Id est necessitas consequens potestatem

proximam indifferentem; quod potest auferri per exercitū potestatis salva manente libertate proxima sed imperiū potest auferri per exercitum potestatis ad imperatum, scilicet, per omissionē illius, salva manente libertate proxima ad imperatum: alias deficiente imperio non daretur libertas proxima ad imperatum, neque imperium eset principiū redundans: ergo, *Confirm.* 2. Carentia impedimenti auferibilis per exercitum libertatis, non constituit libertatem. Sed imperium est auferibile per exercitum libertatis ad imperatum: ergo. Prob. min. est impedibile per omissionem imperati oppositam cum imperio: quia impedimentum termini connexionis est impedimentum fundamenti: & aliundē existente omissione imperati, nullum deficit constitutivum libertatis proximæ ad imperatum: ergo. Dicere autem non posse impediri: quia iam est impeditum, cùm constituat libertatem ad omissionem, est dicere esse in impedibile, quia est in impedibile.

63 Resp. dist. mai. Principium conexum, quo deficiente, datur sufficiens potestas ad consensum, si aliundē sit sufficiens dominio libertatis, est impedi-

kē

le per potestatem proximam indifferentem ad consensum, si eius delectus non constituit potestatem proximam indifferentem ad consensum, permitto mai. si eius defectus constituit potestatem proximam indifferentem ad consensum, nego mai. & dist. min. nego conseq. Quia cum carentia imperij constituat potestatem proximam indifferentem ad consensum, & omissionem, ante adventum omissionis est impeditum imperium. *Ad confirm.* conceſ. mai. nego min. Ad prob. conceſ. mai nego min. & sublump. quia deficiente imperio, datur libertas proxima ad actum, cum hæc constituantur per carentiam imperij, & imperium ideo est principiū redundans: quia non est necessarium ad actum: cum deficiente; imo per eius defectum detur potestas proxima indifferentis, & sufficiens ad actū. *Ad 2. confir.* conceſ. mai. nego min. Ad prob. nego mai. quia posito imperio, non est proximè impedibile per omissionem, cum non detur libertas proxima ad omissionem; siquidem hæc constituitur per carentiam imperij: & veniente omissione, iam est impeditum Neque hæc est petitio principij: quia ut fæpè diximus, non petimus principium, dum probamus unum per

Aa

aliud

aliud, aut formaliter distinctum, aut māgis notum apud arguentes: alias in omni syllogismo nitente identitate daretur petitio principij: & dum dicimus, Petrum esse hominem: quia est animal rationale, daretur petitio principij: dicimus ergo, imperium esse impeditum ante omissionem: quia carentia imperij constituit libertatem ad omissionem: & dicimus, ea rentiam imperij constituere libertate ad omissionem: quia libertas proxima ad omissionē constituitur per non esse præviè determinatam ad actum: per esse proximè indifferentem ad actum: ubi est petitio principij?

64. *Infist.* 1. Eatenus imperium non posset impediri per omissionem imperati, quia de hac omissione sequeretur absurdum, quod sequitur de impeditione libertatis per exercitium eiusdem libertatis: nempè existentia libertatis: quia cū illud exercitium sit effectus libertatis, exister libertas, dum existit exercitium; aliundè non existit, dum existit exercitium: quia impeditur: Sed non sequitur tale absurdum: ergo. *Resp.* nego māi. & suppositū: quia præterquam imperium non constituit libertatem imperati; sed solum protestatē proximam necessitatē ad im-

pe-

peratum; & ratio, quare imperium non possit impediri per omissionem, est, quia iam supponit impeditum: carentia imperij constituet protestatē proximam liberam ad imperatum iuxta sēpē dicta. Voluntas per omissionem consensus potest impeditre prædefinitionem, & decretem collativum connexum, et si hæc sine exercitio alterius libertatis: quia potest impeditre terminum connexionis, & consequenter potest impeditre fundamen- tum connexionis, quod non supponit aliud impeditum, & prædictio, & decretem collativum non supponuntur impedita: præsertim cum libertas proxima ad consensum, ut aliundè constat, non constituitur per carentiam formalem, neque illativam horam decretorum: libertas vero proxima ad imperatum constituitur per carentiam formalem imperij iuxta dicta.

65. *Infist.* 2. Carentia imperij non requiritur ad libertatem, ut quid positive influens: neque ut negative influens, seu ut removens prohibens: quia imperium permittit secum omnia constitutiva libertatis: ergo. *Prob.* ant. omnia constitutiva libertatis sunt voluntas, iudicium, omnipotentia indifferenter appli-

Aa 2

ca.

cata: Sed cum nullo ex his opponitur imperium: ergo. Prob. min. quoad 3. part. difficultem. 1. Quia præparatio indifferens omnipotentia solùm excluditur per determinationem inevitabilem, qua seclusa, Deus applicat indifferenter omnipotentiam. 2. Quia iuxta nos pro eo instanti, pro quo ponit imperatum cum imperio potest ponere imperatum sine imperio. *Resp.* conc. prima parte antec. neg. secundam. *Ad prob.* dicit. mai. omnia constitutiva positiva libertatis sunt dicta; conc. mai. omnia constitutiva negativa, neg. mai. & perm. min. neg. conf. Ita que libertas proxima præter dicta constitutiva positiva, constituitur per non esse præviè inmediatè determinatam ad unum extremum, tam per determinationem inevitabilem, quam per determinationem signatè evitabilem: quia in re, & exercitè, quoties sit prævia immediata determinatio, et si redundas ad actum, est inevitabilis per omissionem actus, ut constat ex rationibus conclusionis: cum carētia necessitatis antecedētis, & immediatè præviè determinationis constituat libertatem ad actum. Itaque imperium formaliter auferit unum constitutivum li-

bertatis, scilicet eius carentiam: & illati-
vè auferit decretum indifferenter appli-
cans omnipotentiam decreto decernentis
efficaciter modum libertatis: sed quia ve-
rius existimo, omnipotentiam non appli-
cari ad actus liberos per simile decretum;
sed per decretum indifferens, quod exer-
citè sit applicatio: imò per simile decre-
tum potest applicari ad actus necessarios:
ideò permis. min. *Ad 1.* permisso-ant.
nego conseq. quia imperium est determi-
natio inevitabilis per omissionē: & ideò
donec intelligatur carentia imperij non
applicabit indifferenter omnipotentiam
ad imperatum. *Ad 2.* voluntas in instan-
ti imperij potest remotè pohere impera-
tum sine imperio: quia potest omittere
imperium, quo omisso, dabatur potentia
proxima libera ad imperatum.

66 Insistit 3. libertas proxima ad im-
peratum præscindit à carentia imperij:
ergo non constituitur per carentiam im-
perij. Prob. ant. voluntas ut proximè li-
bera ad imperium præscindit à carentia
imperij: ut sic libera est proximè libera
ad imperatum: ergo. Prob. ant. Voluntas,
ut proximè libera ad imperium haberet
omnia comprincipia sufficientia ad im-
peratum sine determinatione ad impera-

tum: ergo. Prob. ant. Voluntas prout proxime libera ad imperium habet iudicium indifferens, & (si velis) cognitionem supernaturalem, & præparationem indifferentiæ omnipotentia sine determinatione. Sed hæc principia sufficientia sunt ad imperatum: ergo. *Confirm.* Ad expeditionem potentia proximæ indifferenteris exactæ ad libertatem non prærequiritur carentia impedimenti auferibilis per exercitium libertatis. Sed imperium est auferibile, aut per omissionem imperij, aut per omissionem imperati: ergo potentia proxima ad imperium est proximè libera ad imperatum *Res p.* nego antec & ant. prob. *Ad prob.* dist. ant. habet omnia constitutiva positiva; permitto, oinnia constitutiva negativa, nego. Itaque permitto, quod habeat præparationem indifferenterem proximam ad imperatum: quia solum habet præparationem remotam ad imperatum: siquidem omnipotentia non applicatur ad actum, donec existant reliqua constitutiva libertatis, & adhuc deest aliquod constitutivum libertatis ad imperatum, quale est non esse præviè immediatè determinatam voluntatem: Sed eo permisso, deficit carentia imperij, quæ ex sàpè repetitis est consili-

tu-

utivum negativum libertatis. *Ad confir-*
nego mai. quia ad libertatem proximam
requireretur indifferenta proxima ad
actum; cum sit immediatus actus, ut pri-
mò resolvens eius indifferenta ex di-
ctis, ideoque requiritur non esse præviè
immediate determinatam per exercitiū,
etiam auferibile per libertatem ad im-
perium.

67 *Institut.* 4. Si imperium procedat ab immediata libertate imperati, nō im-
pediet proximam libertatem imperati.
Sed imperium procedit ab immediata li-
bertate imperati, ergo. Prob. min. com-
plexum principiorum, quæ quando exi-
stunt successivè, vel pro diversitate tem-
porum, vel pro diversitate signorum con-
stituunt diversas libertates: quando con-
currunt: eodem tempore, & signo consti-
tuunt eandem libertatem, si sint ad exer-
citia opposita. Sed complexum prin-
cipiorum sufficientium ad imperium, & im-
peratum, quæ divisa constituerent diver-
sas libertates ad imperium, & imperatum,
existunt eodem tempore, & signo, & sunt
ad exercitia opposita: ergo. Maior com-
muniter conceditur à nostris. Hac ratio-
ne si concurrant plures cogitationes alli-
cientes, & retrahentes constituunt ean-

Aa 4

dem

idem libertatem, alias si constituerent diversas libertates, posset consentire simul sub una, & dissentire sub alia. Prob. min. Complexum principiorum sufficientium ad imperium, & imperatum ex se nullam dicunt dependentiam, nec alia ex alijs fluunt. Sed in voluntate intelliguntur eodem tempore: quia voluntas coniungit imperium cum imperato: ergo existunt eodem signo. Confirm non repugnat unū dominium respicere pro exercitiis immediatis imperium, & imperatum, aut omissiones atriuque, aut imperati, & omissionem imperij. Sed hoc dominium esset immediata libertas ad imperium, & imperatum: ergo. Prob. Mai dominium proximum imperij nullum dicit constitutivū oppositum cum dominio proximo imperati. Sed quæ non opponuntur, possunt coalescere in unum: ergo. Prob. mai. Si aliquod constitutivum oppositum involveret, esset carentia imperij, quam dominium ad imperium dicit præcisive, & dominium ad imperatum dicit positivè. Sed dominium proximum ad imperatum non dicit positivè carentiam imperij: ergo. Prob. min. Eatenus dominium ad imperatum diceret positivè carentiam imperij, quatenus imperium est exercitium

cum alterius dominij oppositi cum domino ad imperatum. Sed si sit idem dominium ad utrumque, non est exercitium alterius dominij: ergo.

68 Resp. conc. mai. nego minor. Ad prob. conc. mai. nego min. Ad prob. neg. ant. quia ex sèpè dictis, complexum principiorum constituētum libertatem proximam ad imperatum constituitur, per carentiam imperij. Ad confirm. nego mai. Ad prob. nego mai. Ad prob. conc. mai. nego min. Ad prob. permis. mai. quia ex parte obiecti ea ratio; licet non demus rationem sub his terminis: ratione quare dominium proximum ad imperatum dicit positivè carentiam imperij, est: quia dominium proximum ad imperati constituitur per non esse præviè immediatè determinatum: & ita constituitur: quia debet esse proximè immediatè indifferens ad actum immediatè liberum: & ita debet esse: quia actus immediatè liber debet esse immediatus libertatis: & ita debet esse quia debet non esse posterius exercitio immediatè libero: & ita debet esse: quia debet primò resolvere indifferenciam. Si dicas, hæc omnia esse idem realiter, in modo, & fortè formaliter, & consequenter nos petere principium. Fatoe, hæc omnia esse

• se idem realiter, & fortè formaliter: verum sèpè dixi, non peti principium, quando probatur unum per aliud realiter idem, & formaliter idem, si non sit synonimè idem: Sed sit secundum clarissimum, quām primum, saltem apud arguentem, aut respondentem; alias cum conclusio probetur per præmissas, in syllogismis nitentibus identitate semper peteretur principium: & peteretur principium, dum dicitur Petrum esse hominem, quia est animal rationale, & quisque peteret principium in ferè omnibus solutionibus argumentorum, quia ferè semper præbet, & bene, rationem identificatam formaliter, vel saltem realiter cum conclusione. Hæc inculco, quia multum insistit cum Aranda in petitione principij, & circuli: Permissa tamen maiori, disting. minor, si sit idem dominium ad utrumque, non erit exercitium alterius dominij, & simul erit conc. min. Non erit præcisè nego minor, & conseq. Non erit exercitium alterius dominij, ut supponis; & erit: quia dominium ad imperatum constituitur per parentiam imperij ex scriptis.

(*)

§.

§.

69 Ex dictis infertur, si imperium sit disiunctivum, seu disiunctivè respiciens A, & B, imperium erit necessitas antecedens non omittendi utrumque; at verò erit liberum ponere quemvis determinate acceptum: quia potest omittere quemvis determinate acceptum: sicut posita libertate, est necessarium existere consensum, vel parentiam: & liberum est existere quemvis eorum determinatè.

70 Hic posset inquiri. An, casu quo imperium, quod supponimus auferre libertatem immediatam imperati ex natura rei; possit de potentia absoluta coniungi cum libertate immediata ad imperatum? Ratio dubitandi est: quia imperium voluntatis furandi solum connectitur ex natura rei cù voluntate furandi, quia adhuc posito imperio, posset Deus non parare concursum ad voluntatem furandi: sed solum necessitat ad imperatum ea ratione, qua cum illo connectitur: ergo solum necessitat ex natura rei ad imperatum. Fortè dicet aliquis, imperium posse coniungi de potentia absoluta cum libertate

tate proxima ad imperatum, sicut in simili diximus disp. 3. & 6. de iustificazione: quia posset Deus ponere aliam inclinationem naturalem ad non furandum connexam ex se cum carentia voluntatis furandi: quibus positis cum voluntas effet in æquilibrio, Deus posset præparare indifferenter omnipotentiam ad voluntatem furandi, & eius carentiam. De quo ibi late. Sed hoc sicut illud, aliorum iudicio relinquo.

SECTIO VII.

An imperium determinatè prærequisitum ad actum imperium auferat immediatam libertatem imperati?

71

Authorum sententias dedimus sect. 4. & resolutio descendit ex dictis sect. 5. Quia si imperium non prærequisitum determinate auferit immediatam libertatem, quanto magis eam auferit imperium determinate prærequisitum? Sed pro pleniori intelligentia probatur auferre immediatam libertatem.

72 1. Si libertas immediata imperati non præscindat intrinsece ab imperio,

non

non est immediata libertas; sed immediata necessitas. Sed libertas immediata imperati non præscindit intrinsece ab imperio: ergo non est immediata libertas; sed necessitas. Mai. est vera, & conceditur ab adversarijs. Prob. min. Libertas proxima ad aliquod extremum dicit quidquid est necessarium ex parte principij proximi ad existentiam extremi. Sed ad existentiam imperati, essentialiter imperati est necessarium ex parte principij proximi imperium: ergo libertas proxima ad imperatum essentialiter tale non præscindit intrinsece ab imperio. Prob. mai. libertas proxima ad aliquod extremum est potentia proxima expedita ad tale extremum. Sed potētia proxima expedita ad extremum, dicit quidquid est necessarium ex parte principij proximi ad extremū: ergo. Prob. min. cavendo solutionem. Non est formaliter, nec realiter potestas proxima ad aliquod extremum, que non habet; sed solum potest proximè acquirere, quidquid est necessarium ex parte principij proximi ad extremum: ergo potestas proxima ad extremum dicit quidquid est necessarium ex parte principij proximi ad extremum. Prob. ant. Quæ vere, & realiter est potentia remota ad aliquod extremum,

non